

עליו ויאמר אני יהוה אלהי
 אברהם אביך ואלהי יצחק
 הארץ אשר אתה שכב עליה
 לך אתננה ולזרעה: והיה זרעך
 כעפר הארץ ופרצת ימה
 וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו
 בך כל משפחת האדמה
 ובזרעה: והנה אנכי עמך
 ושמרתיה בכל אשר תלך
 והשבתיך אל האדמה הזאת
 כי לא אעזבך עד אשר אס-
 עשיתי את אשר דברתי לך:
 וייקץ יעקב משנתו ויאמר
 אכן יש יהוה במקום הזה
 ואנכי לא ידעתי: ויירא ויאמר
 מה נורא המקום הזה אין זה
 כי אם בית אלהים וזה שער
 השמים: וישכם יעקב בבקר
 ויקח את האבן אשר שם
 מראשותיו וישם אתה מצבה
 ויצק שמן על ראשה: ויקרא
 את שם המקום ההוא בית-
 אל ואולם לזו שם העיר
 לראשנה: וידר יעקב נדר
 לאמר אם יהיה אלהים עמדי
 ושמרני בדרך הזה אשר אנכי
 הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד
 ללבוש: ושבתו בשלום אל בית
 אבי והיה יהוה לי לאלהים:
 והאבן הזאת אשר שמתני

מצבה יהיה בית אלהים וכל
 אשר תתן לי עשר אעשרנו
 לך: וישא יעקב רגליו וילך
 ארצה בני-קדם: וירא והנה
 באר בשדה והנה שם שלשה
 עדרי-צאן רבצים עליה כי מן-
 הבאר ההוא ישקו העדרים
 והאבן גדלה על פי הבאר:
 ונאספו שמה כל העדרים
 וגללו את האבן מעל פי
 הבאר והשקו את הצאן
 והשיבו את האבן על פי
 הבאר למקמה: ויאמר להם
 יעקב אחי מאין אתם ויאמרו
 מחרן אנחנו: ויאמר להם
 הידעתם את לבן בן-נחור
 ויאמרו ידענו: ויאמר להם
 השלום לו ויאמרו שלום והנה
 רחל בתו באה עם הצאן:
 ויאמר הן עוד היום גדול לא-
 עת האסף המקנה השקו
 הצאן ולכו רעו: ויאמרו לא
 נוכל עד אשר יאספו כל-
 העדרים וגללו את האבן
 מעל פי הבאר והשקינו הצאן:
 עודנו מדבר עמם ורחל באה
 עם הצאן אשר לאביה כי
 רעה הוא: והיו כאשר ראה
 יעקב את רחל בת לבן אחי
 אמו ואת צאן לבן אחי אמו

ויגש יעקב ויגל את האבן
 מעל פי הבאר וישק את צאן
 לבן אחי אמו: וישק יעקב
 לרחל וישא את קלו ויבך:
 ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה
 הוא וכי בן-רבקה הוא ותרץ
 ותגד לאביה: והיה כשמע לבן
 את שמע יעקב בן-אחותו
 וירץ לקראתו ויחבק-לו
 וינשק-לו ויביאהו אל ביתו
 ויספר ללבן את כל הדברים
 האלה: ויאמר לו לבן אך עצמי
 ובשרי אתה וישב עמו חדש
 ימים: ויאמר לבן ליעקב הכי-
 אחי אתה ועבדתני חנם הגידה
 לי מה משפרתה: וללבן שתי
 בנות שם הגדלה לאה ושם
 הקטנה רחל: ועיני לאה רפות
 ורחל היתה יפת-תאר ויפת-
 מראה: ויאהב יעקב את רחל
 ויאמר אעבדך שבע שנים
 ברחל בתך הקטנה: ויאמר
 לבן טוב תתי אתה לך מתתי
 אתה לאיש אחר שבה עמדי:
 ויעבד יעקב ברחל שבע שנים
 והיו בעיניו כימים אחדים
 באהבתו אתה: ויאמר יעקב
 אל לבן הבה את אשתי כי
 מלאו ימי ואבואה אליה:
 ויאסף לבן את כל-אנשי